

и. Оуз же ѡвѣщавъ, рече ѣмъ: гдѣи, ѡстави ю и сѣ лѣто, дондеже ѡкопаю окрестъ ея, и ѡсыпаю гноемъ:

д. И ѡще оубо сотворитъ плодъ: ѡще ли же ни, во градъшее посѣчеши ю.

г. Бѡше же оуча на единомъ ѡ сонмишъ въ свѣвѣтъ:

дѣ. И сѣ жена вѣ имъши дъхъ недъженъ лѣтъ осмьнадесять, и вѣ слака, и не могъши восклонѣтиса ѡнюдъ.

вѣ. Видѣвъ же ю Исъ, пригласи и рече ей: жено, ѡпшена еси ѡ недѣга твоегѡ.

гѣ. И возложи на ню рѣцѣ: и ѡвѣе прострѣса, и славлаше бѣга.

дѣ. ѡвѣщавъ же старѣйшина соборъ, негодѣа, занѣ въ свѣвѣтъ исцѣли ю Исъ, глголаше народъ: шестъ днѣй есть, въ наже достѡитъ дѣлати: въ тыа оубо приходѣше цѣлитеса, а не въ дѣнь свѣвѣтнѣй.

еѣ. ѡвѣщавъ (же) оубо ѣмъ гдѣи и рече: лицемѣре, кождо вѡсъ въ свѣвѣтъ не ѡрѣшѣетъ ли своегѡ волѡ или ослѡ ѡ ѡслѣи, и вѣдъ нападетъ;

вѣ. Сѣю же дщѣрь Авраамю сѣшъ, юже свѡзѡ сатана сѣ осмоенадесяте лѣто, не достѡлаше ли разрѣшитиса ей ѡ юзы сеѡ въ дѣнь свѣвѣтнѣй;

зѣ. И сѣѡ ѣмъ глаголющъ, стыдѡхъса вси противлѡющиса ѣмъ: и вси людѣе радѡвахъса ѡ всѣхъ славнѣхъ бывающихъ ѡ негѡ.

иѣ. Глголаше же: комъ подобно есть црѣвѣе бжѣе; и комъ оуподоблю е;

дѣ. Подобно есть зѣрнъ горѣшнъ, еже прѣемъ челоѡкъ въ вѣрже въ вертоградъ свой: и возрастѣ, и выстѣ древо велѣе, и птицы нѣныѡ вселишасѡ въ вѣтѣвѣе егѡ.

к. Наки рече: комъ оуподоблю црѣвѣе бжѣе;

ка. Подобно есть квѡсъ, егѡже прѣемши жена, скръь въ сѡтѣхъ трѣехъ мскѣи, дондеже вскѡсе все.